

Wraz ze zwiększającymi się potrzebami konsumentów na świecie powstaje coraz więcej hybrydowych ras bydła przejawiających najlepsze cechy ras rodzicielskich. Jedną z nich jest Brangus, czyli połączenie bydła Angus i Bahman.

Aby bydło zostało zarejestrowane jako rasa Brangus musi posiadać 5/8 genów Angus i 3/8 genów Bahman. Jakich cech możemy się zatem u niego spodziewać?

Trochę historii rasy Brangus

Rasa Brangus powstała dopiero w XXI wieku w Stanach Zjednoczonych. Jako dokładną datę podaje się 1949, czyli rok założenia Amerykańskiego Stowarzyszenia Hodowców Brangus, jednak wszystko wskazuje na to że pracę nad powstaniem rasy były prowadzone już wcześniej. W wielu stanach niezależnie od siebie próbowano stworzyć rasę zarówno wytrzymałą i odporną na niekorzystne warunki, jak i cechującą się wysoką jakością mięsa i wydajnością. Odpowiedzią okazało się połączenie dużej odporności rasy Brahman i niezrównanej jakości produktów pochodzących od bydła rasy Angus. Założenie Stowarzyszenia Hodowców Brangus pozwoliło na usystematyzowanie wzorca rasy i wykorzystanie przy jej powstawaniu wyników eksperymentów hodowlanych z całych Stanów Zjednoczonych oraz Kanady. Około 10 lat później w Australii niezależnie powstała rasa Australian Angus, pochodząca od tych samych ras rodzicielskich i charakteryzująca się podobnymi cechami.

Rasa Brangus występuje w dwóch umaszczeniach – czerwonym i czarnym. Fot. Adobe Stock

Obecnie Amerykańskie Stowarzyszenie Hodowców Brangus ma swoich członków nie tylko w Stanach Zjednoczonych i Kanadzie, ale również w Meksyku, Ameryce Środkowej, Argentynie czy Zimbabwie. Ocieplający się klimat i zwiększające się zapotrzebowanie na mięso wołowe wysokiej jakości sprawiają, że popularność rasy bydła Brangus prawdopodobnie będzie ciągle wzrastać. W ostatnich latach większość nowych przedstawicieli pochodzi od rodziców w obrębie swojej rasy, jednak rosnąca popularność sprawia, że hodowcy wracają do krzyżowania oryginalnych ras rodzicielskich.

Wygląd bydła Brangus

Bydło Brangus występuje w dwóch odmianach barwnych – czerwonej i czarnej. Ma gładką sierść przystosowaną i do chłodnego, i do cieplejszego klimatu. Badania wykazały, że (w odróżnieniu od bydła Angus) przedstawiciele tej rasy przybierają na wadze również w miesiącach letnich, co potwierdza ich wysoką zdolność adaptacji do warunków otoczenia. Skóra zwierząt jest pigmentowana. Mają średniej lub dużej wielkości uszy, nie posiadają za to rogów. Cechą charakterystyczną jest dość luźna skóra, której fałdy są wyraźnie widoczne na szyi. Mają lekko zaokrąglony zad, a u samców czasem występuje niewielki garb. Dorosłe byki tej rasy osiągają od 820 do 900 kg, a krowy około 500–550 kg.

Rasa Brangus - charakterystyka

Twórcom rasy udało się zachować najkorzystniejsze cechy obydwu ras rodzicielskich. Tak samo jak Angus, bydło Brangus cechuje wysoka jakość tuszy oraz wydajność. Odziedziczyły również zdolność udojową i płodność. Cechy związane z użytkowaniem rozplodowym wynikają również z krwi rasy Bahman, przede wszystkim bardzo rozwinięty instynkt macierzyński. Domieszki tej rasy występują często, szczególnie w Stanach Zjednoczonych, ponieważ dzięki rygorystycznej selekcji wykształciła ona wyjątkową odporność na niesprzyjające warunki hodowli oraz choroby. Dzięki temu również rasa bydła Brangus może pochwalić się wysokimi wynikami w oborze i na pastwisku oraz ogólną wytrzymałością.

Cielęta tej rasy mają zazwyczaj wyższą masę urodzeniową niż cielęta ras rodzicielskich, są jednak mniej żywotne i gorzej znoszą odstawienie. Dorosłe zwierzęta są odporne na warunki i

nieprawidłowe żywienie, jednak w warunkach stresowych mogą się robić nerwowe. Niemniej jednak, rasa Brangus jest bardzo wszechstronna i doceniana przez rosnące grono hodowców i konsumentów na całym świecie.